

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

1. De Euangelio Dominicæ. De ingressu Christi in Ierusalem Matth. 2.1. Vel De æterno Dei consilio circa hominis creationem, eiusdemque lapsi reparationem.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

Dominica I. Aduentus.

2. Hebdomadæ Aduentus.

De ingressu Christi in Ierusalem. Mat.

21.

Quam vide Domin. Palmarum. 2. part. Meditat.

Vel sequens:

De aeterno Dei consilio circa hominis creationem, eiusdemque lapsi reparationem.

I. Meditatio.

PRæmissa oratione præparatoria, iuxta industrias meditandi, breuiter formanda in quavis meditatione præsupponuntur tria præludia, in materia historica; quorum Primum est historię breuis rememoratio. Secundum, imaginatio aliqua materię accommodata, qualis in hac & sequentibus de incarnationis mysterio meditationibus esse posset visio imaginaria Dei trini & vnius in throno splendidissimo residentis, iride, simbolo misericordię, tribus coloribus, potentię, sapientię, bonitatis distincta circumdati, sortem miserabilium hominũ, humi iacentiũ, vulne-

Apos. 4.

A 2

rato-

ratorum, feminiuorum miserè in peccatis pereuntium, paternè miserantis. Tertium, est petitio gratiæ eliciendi affectus congruos in singulis insinuatos pro cuiusque deuotione, & spirituali necessitate.

Prou. 15.

I. PUNCTVM. Deus trinus & vnus decreuit ab æternitate duas creaturas diuinæ suæ gratiæ & gloriæ capaces, Angelicam & humanam condere in tempore. Circà quod expendendum, quòd Deus sibi sufficientissimus, nullius indigens, vniuersa propter semetipsum operans, à nullo dependens, non ex necessitate vlla vel indigentia, sed ex fecunditate & abundantia infinitæ bonitatis suæ & liberrimo voluntatis beneplacito has duas naturas ab æterno constituerit ad imaginem & similitudinem suam creare, & quidem adedò nobiles memoriâ, intellectu, liberâ voluntate tot tantisque naturæ dotibus præditas & consequenter omnes & singulos Angelos & homines talibus peculiaribus donis ornatos, tali loco, tali tēpore, prout iam constat esse factum, ac deinceps fieri quoad homines nascituros vsq; ad mundi consummationem: ad finem supernaturalem adedò sublimem, scilicet ad Creatorem suum cognoscendum, amādum

poss.

possidendum per fidē, spem, charitatem
in viā; per visionem, amorem & fructi-
onem beatificam in patriā. Quam gra-
tuita & infinita illa diuina bonitas!
quā mira & inestimabilis illa chari-
tas! quā meritō ab omnibus Angelis
& hominibus, imprimisque à te, tot
specialibus gratijs gratis præuento, ta-
lis amator esset redamandus? Hic exci-
tandus affectus admirationis, amoris,
zeli gloriæ Dei, iuxta indust. medit. c.
5. 6. 7.

II. Ad finem illum vltimum conse-
quendum præordinauit ab æterno vtri-
que tam Angelicæ quā humanæ na-
turæ suauia, & efficacia media cuique
proportionata. Vbi considera quot,
quā varijs, quā eximijs supernatu-
ralibus gratiæ donis omnes & singulos
Angelos in cælo empyreo ab initio cō-
ditionis suæ statuerit decorare, habitus
fidei, spei, charitatis, religionis, alia-
rumque virtutum in impari quidem,
sed excellenti gradu singulis pro inscri-
tabili consilio voluntatis suæ infun-
dendo, scientiam eximiam diuinorum
mysteriorum, & plurimarum rerum
supernaturalium iisdem impertiendo:
quot quantisque item donis superna-
turalibus protoplastos parentes in ter-
restri

restri paradiso decreuerit ornare, fidem, spem, charitatem, virtutes omnes supernaturales, omniumque charismatum Spiritus Sancti plenitudinem, cum insigniterum diuinarum humanarumque scientia largiter infundendo, stolam innocentiae originalis superaddendo; insuper tot ijs ad finem vltimum pertingendi assignando vias, quot conditurus esset creaturas. Quam immensa illi Dei liberalitas! quanta illi proinde gratiarum actio debetur! Hic excitandus affectus gratitudinis, & contritionis, de nostra, omniumque ingratitude, pro tot tantisque gratijs.

III. Præuidens Deus vtriusque prædictæ creaturæ donis acceptis ex propria liberi arbitrij electione ab usure lapsus, ab æterno constituit in angelos præuaricantes exferere rigorem iustitiæ; erga hominem lapsus ostendere superabundantiam misericordiæ. Hic primum expendenda infinita Dei iustitia, qui uti in tempore *Angeli peccantibus non peperit, sed rudentibus inferni de tractos in tartarum tradidit cruciandos: sic ab æterno decreuit eos absque vlla spe veniæ vnquam obtinendæ post primum peccatum reprobare, æternumque à facie sua proijcere.* O quam verè
insti-

2. Petr. 2.

iustitia tua, sicut montes Dei, & iudicia tua *Psalm. 35.*
abyssus multa ! Hic concipiendus castus
 timor Domini, & horror cuiusvis pec-
 cati.

Deindè ponderanda immensa Dei
 misericordia erga homines iam infixos
 in limo profundi, & reos gehennæ i-
 gnis, quos ab æterno interitu vindicare
 tam misericorditer decreuit, & quidem
 gratis ex abundantia gratuitæ benigni-
 tatis suæ. O quam verè dixit Apostol.
apparuit benignitas & humanitas Salvato- *Tit. 3.*
ri nostri Dei, non ex operibus iustitia, quæ
fecimus nos, sed secundum suam misericor-
diam saluos nos fecit ! His expensis exci-
 tanda compunctio de nostra ingrati-
 tudine pro tanta misericordia exhibita,
 cum spe veniæ & gratiæ obtinendæ.

De decreto Incarnationis Filij Dei.

II.

IDEUS trinus & vnus non solum sta-
 tuit ab æterno hominis lapsi mise-
 reri, sed ex lapsu eius malo omnium
 maximo elicere maximum bonum ad
 maximam suam, hominisque gloriam;
 & diaboli, per quem homo seductus
 erat, confusionem: idque duas potis-
 simum ob causas, quarum prima
 erat, quod culpam, pœnamque præ-
 uaricationis Adæ præuideret in po-
 steros eius transfundendam, ideo-